

Nr 166.

Av herr **Mannerskantz** och herr **Andersson, Gunnar**, om anslag till anskaffande av s. k. ubåtsnät.

Redan erfarenheterna under förra världskriget visade värdet av att genom spärrar i farvattensförträngningar stänga av vissa havsområden för ubåtar, och ett av de effektivaste avstängningsmedlen visade sig ubåtsnäten utgöra. Även under det nu pågående kriget har man med framgång prövat motsvarande metoder, och ett näraliggande exempel torde vara den under 1943 verkställda spärrningen genom ubåtsnät av Finska viken, vilken av allt att döma förmodligen haft åsyftat resultat.

En i erforderlig utsträckning genomförd avstängning av vissa svenska farvatten och ankarplatser genom ubåtsnät i farvattensförträngningar skulle kunna i hög grad skydda de svenska sjöstridskrafterna och underlätta deras verksamhet samt möjliggöra för svensk sjöfart att fortgå ostörd av främmande utbåtar. Dylika nät kunna emellertid icke ordnas genom ett snabbt provisorium varför det är angeläget att hålla viss kvantitet ubåtsnät i förråd samt att äga för utläggningen erforderlig materiel.

Kostnaderna för 10 km ubåtsnät torde för närvarande kunna beräknas till omkring 1 150 000 kronor. Härtill komma kostnaderna för särskilda lagringslokaler, vilka erfordras för att förvara denna tunga och skrymmande materiel.

Vi få därför hemställa,

att riksdagen måtte besluta att under fjärde huvudtiteln (punkt 93) uppföra ett reservationsanslag på 1 150 000 kronor för anskaffande av ubåtsnät.

Stockholm den 21 januari 1944.

Axel Mannerskantz.

Gunnar A. Andersson.
